

National Geographic'in Darwin Yanılgısı

National Geographic dergisinin (NG) Kasım sayısı, kapağında "Darwin yanıldı mı?" sorusuyla çıktı. Aynı isimli makaleyi kaleme alan doğabilimci David Quammen, bu soruya kendi açısından "hayır" diye cevap veriyor, Darwin'in evrim teorisinin günümüzde güçlü bilimsel kanıtlarla desteklendiğini iddia ediyordu. Quammen, Darwin'in Türlerin Kökeni isimli kitabında ortaya attığı ana iddiaları tekrarlıyor ancak önemli bir detayı atlıyordu.

National Geographic dergisinin (NG) Kasım sayısı, kapağında "Darwin yanıldı mı?" sorusuyla çıktı. Aynı isimli makaleyi kaleme alan doğabilimci David Quammen, bu soruya kendi açısından "hayır" diye cevap veriyor, Darwin'in evrim teorisinin günümüzde güçlü bilimsel kanıtlarla desteklendiğini iddia ediyordu. Quammen, Darwin'in Türlerin Kökeni isimli kitabında ortaya attığı ana iddiaları tekrarlıyor ancak önemli bir detayı atlıyordu.

Darwin, kitabında "Teorinin Zorlukları" başlıklı bir bölüm yapmıştı ve zorlukların varlığını şu gibi açık sözlü ifadelerle kabul etmişti:

"Teoriye karşı haklı olarak yöneltilmiş itirazların ve teorinin karşılaştığı güçlüklerin ağırlığı altında yıllarca ve onların ağırlığından kuşkulanamayacak kadar çok ezildim." (1)

Oysa NG makalesi Darwin'in teorisi için problem saydığı olguların birini dahi tartışmıyor, hatta bunların tamamını yok sayıyordu. Örneğin Darwin, kitabında teorisiyle uyuşmayan fosil kayıtlarını ve gözün kompleksliğini ele almış olduğu halde, NG dergisi Kambriyen Patlaması, biyolojik komplekslik ve genetik bilginin kökeni gibi evrim teorisinin cevap veremediği konuların yanından dahi geçmiyordu.

Bu görünümüyle Darwin'in kendisinden daha Darwinci bir imaj çizen Quammen, zorlukları üzerinde yorum yapılabilir bir "teorinin" değil; eleştiriden korunması gereken bir "dogmanın" savunucusu olarak duruyordu.

Bu yazıda Quammen'in sözde kanıtları değerlendirilmekte NG'nin giriştiği Darwinizm propagandası bilimsel bulgular ışığında cevaplanmaktadır.

NG Türkiye'nin dogmatik tutumuna bir örnek

NG'nin "Darwin Yanıldı mı?" başlıklı makalesi, İngilizce baskısında Harun Yahya'nın evrim teorisine ilgili çalışmalarına da yer verdi. Dünyada evrime tepkilerin aktarıldığı bölümde Harun Yahya hakkında şunlar yazılıydı:

"Benzer bir tepkiyi Evrim Aldatmacası kitabının yazarı Harun Yahya gibi Müslüman yazarlar da gösteriyor. Harun Yahya bu kitabında Kuran'daki altı günde yaratılışa doğru olarak işaret ediyor ve evrim teorisinin sadece "dünya sisteminin hakim yöneticileri tarafından bize empoze edilen bir aldatmaca" olduğunu savunuyor."

İlginç bir şekilde, NG Türkiye'nin Kasım sayısında Harun Yahya ile ilgili kısım makaleye dahil edilmiyor ve bu bölüm değiştirilerek şu şekilde aktarılıyordu:

"Bu rahatsızlık, İslam'a göre yaratılış düşüncesini benimseyenlerde de paralellik gösteriyor."

Harun Yahya, Darwinizm'in bilimsel geçersizliğini ve felsefi arka planını anlatmayı öncelikli hedef belirlemiş bir isim olarak, son yıllardaki Darwinizm propagandalarını yakından takip etmekte ve aralarında NG'nin de bulunduğu medya kuruluşlarının evrim lehindeki yazılı ve görsel yayınlarını bilimsel bulgular ışığında cevaplamaktadır. (bkz. www.netcevap.org ve www.darwinism-watch.com)

Eğer Darwinizm NG'nin, bu makalesinde iddia ettiği gibi "yığınla kanıtla destekleniyor"sa NG Türkiye Harun Yahya'nın bilimsel eleştirilerinin duyulmasını neden engellemeye çalışmaktadır? Yoksa NG Türkiye, Darwinizm'in bu bilimsel eleştiriler karşısında ayakta duramayacağından endişe mi etmektedir? Gerçekten de, NG Türkiye masasının bu tutumu, derginin evrim konusundaki etkin bir eleştiri kaynağı hakkında okurlarını haberdar etmekten sakındığını göstermesinin yanısıra, Darwinizm'i ideolojik olarak ayakta tutmaya çalıştığı yönündeki eleştirileri de haklı çıkarmış olmaktadır.

NG modern bilimin gerçekleriyle yüzleşmekten çekiniyor

"Darwin yanıldı mı?" sorusuna gerçekçi bir cevap vermek için kuşkusuz Darwin'in ne söylediğine bakmak ve bunu modern bilimin bulgularıyla kıyaslamak gerekir. Darwin evrim teorisini tanıttığı *Türlerin Kökeni* isimli kitabında, teorisini test etmek için çok önemli bir kıstas vermiştir. Öyle ki, bu kıstas, Darwin'in ifadesiyle evrim teorisini "kesinlikle yıkabilecek" kadar somuttur. Darwin şöyle yazmıştır:

"Eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır." (2)

Darwin, organların aşama aşama bir süreçte evrimleştiğini iddia etmiştir. Bu hayali süreç geriye doğru düşünülürken, Darwin'in bu organların indirgenebilir nitelikte olduğunu varsaydığı ortaya çıkar. Ancak biyokimya alanında özellikle son kırk yılda yaşanan gelişmeler, Darwin döneminde detayları bilinmeyen, ve bu yönüyle "kara kutu"yu andıran hücrenin gerçekte üstün bir komplekslik ortaya koyduğunu, üstelik hücredeki bazı yapıların "indirgenemez komplekslik" özelliğine sahip olduğunu göstermiştir.

"İndirgenemez Komplekslik" özelliği, Darwin'in teorisinin tam anlamıyla bir anti-tezini oluşturan ve ampirik (deneysel) kanıtlara dayalı olan bir olgudur. Bu kavramı bilim dünyasının gündemine taşıyan en önemli isim, ABD'deki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimyacı Michael J. Behe'dir. Behe, 1996 yılında yayınlanan *Darwin's Black Box: The Biochemical Challenge to Evolution* adlı kitabında, canlı hücrelerinin ve diğer bazı biyokimyasal yapıların indirgenemez kompleks yapısını incelemekte ve bunların evrimle açıklanmasının imkansız olduğunu ortaya koymaktadır. Behe, indirgenemez kompleksliğin Darwinizm'in iddiaları üzerindeki sonucunu şöyle açıklamaktadır:

"Darwin'e göre hücre bir kara kutuydu-iç işleyişi hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Şimdi kara kutu açıldı ve nasıl çalıştığını biliyoruz. Darwin'in testini, son kırk yılda keşfedilen ultra-kompleks moleküler mekanizma ve hücresel sistemlere uyarladığımızda, Darwin'in teorisinin "kesinlikle yıkıldığını" söyleyebiliriz." (3)

İndirgenemez komplekslik Darwinizm'i kesin olarak yıkmıştır, canlılığın bilinçli tasarım ürünü olduğunu, yani tüm canlıları Allah'ın yarattığını kanıtlamıştır. NG'nin bu gerçeği okurlarından gizlemeye çalışması, gerçeklerden bir kaçış oluşturmamaktadır.

NG'nin biyocoğrafya hikayeleri

National Geographic'teki makalesinde Quammen, Darwin'in sözde kanıtlarını anlatmaya biyocoğrafya ile başlamaktadır. Bu noktada biyocoğrafyanın tanımını yapmakta fayda vardır. Biyocoğrafya, türlerin coğrafi dağılımını araştıran ve türlerin yeryüzü üzerindeki konumlarını haritalandırarak burayı nasıl yaşam alanı edinmiş olabilecekleri sorusuna cevap arayan bilim dalıdır.

Biyocoğrafya alanında yayınlanan kitaplar, sayfalarının çoğunluğunda evrim teorisi lehinde veya aleyhinde birşey söylemeyen verilerle doludur: Canlıların yaşam alanlarının haritaları, bu alanların özellikleri, organizmaların yayılmasındaki sorunlar ile yaşam alanlarına göre gruplanmış türler gibi... (4)

Canlıların yeryüzündeki dağılımına bakıldığında türlerin genellikle global bir dağılım ortaya koymadıkları görülür. Türler daha çok belli iklim ve çevre şartlarına sahip alanlarda kümeler halinde yayılmışlardır. Evrimciler, Darwin'den bu yana bu yayılımı evrim kanıtı olarak göstermeye çalışmış ancak bu çabalar, coğrafi yayılımın "ana" canlı kategorileri açısından, tutarlı bir evrim senaryosuna oturtulamaması yüzünden sonuçsuz kalmıştır.

New York Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden G. Nelson ve N. Platnick, "Sistemik ve Biyocoğrafya" isimli uzmanlık kitaplarında, bu alanda yapılan çalışmalarını değerlendirmiş ve vardıkları sonucu şöyle açıklamışlardır:

"Bu nedenle biyocoğrafyanın (veya canlıların coğrafi dağılımlarının) evrimin lehinde veya aleyhinde bir delil sunmadığı sonucuna varıyoruz." (5)

Evrimciler, eğer gerçekten teorilerine kanıt sunmak istiyorlarsa, yapmaları gereken şey "Bu canlı burada yaşıyor demek ki burada evrimleşmiş, şu canlı da orada yaşıyor demek ki orada evrimleşmiş" masallarını bırakıp canlıların nasıl ortaya çıktığı sorusuna kendilerince verdikleri cevapları bilimsel olarak belgelendirmeleridir. ([Rastgele mutasyon iddialarının ve doğal seleksiyon mekanizmalarının, türlerin kökenini açıklamadığı açık bir gerçektir.](#))

Biyocoğrafyaya dayalı evrimci iddiaların bilimsel kanıttan yoksun masallar olduğu gerçeği, NG'nin paleontoloji ile ilgili iddiaları incelendiğinde iyice açığa çıkmaktadır. Çünkü fosil kayıtları, canlıların evrimleşerek yayılışının da bir hayalden ibaret olduğunu net bir şekilde ortaya koymaktadır.

NG'nin paleontoloji aldatmacası

NG dergisi fosil katmanlarıyla ilgili bir genelleme yaparak, okurlarına sözde yakın olan akraba türlerin genellikle ardışık katmanlarda yan yana olduğunu, bir katmanda milyonlarca yıl dayanan bir canlının bir sonraki katmanda benzer ama aynı olmayan bir türle izlendiğini söylemektedir. Bu genellemeye örnek olarak da evrimcilerin bile yıllar önce terk ettikleri at serisi iddiasını göstermekte; günümüz atının, ardışık katmanlarda fosilleri bulunan Hyracotherium, Orohippus, Epihippus ve Mohippus sırasını izleyerek ortaya çıktığını öne sürmektedir.

Burada *NG*"nin yaptığı şey, açıkça bir aldatmacadan ibarettir. At serisi iddiası aslı olmayan, geçersizliği kesin olarak ortaya çıkmış bir varsayımdır. Durum böyleyken bunu fosil kayıtlarına dair bir genelleme olarak öne sürüp, bu genellemeyi gözboyayıcı bir örnekle doğru göstermeye çalışmanın başka bir tarifi bulunmamaktadır.

Canlı türleri herhangi bir evrimsel ataları olmaksızın, aniden ve kusursuz beden yapılarıyla ortaya çıkmışlardır

Canlıların kademeli evrimle ortaya çıktıklarını iddia eden ve bu iddiasını doğrulayacak fosil kayıtlarının gelecekteki kazılarda ortaya çıkarılacağını umut eden Darwin, yanılmıştır. Paleontologlarca dünyanın dört bir yanında, yıllardır durmaksızın sürdürülen kazı çalışmalarında elde edilen fosiller, ardışık tabakalarda kademeli değişim iddiasını açıkça yalanlayan gerçekler ortaya koymuştur. Bu gerçekler, ani ortaya çıkış ve durağanlık olgularıyla ilgilidir.

Türler herhangi evrimsel bir ataları olmaksızın, kusursuz beden yapılarıyla aniden ortaya çıkarlar. Oxford Üniversitesi Zoolojik Koleksiyonlar Yöneticisi Tom Kemp, Fossils and Evolution (Fosiller ve Evrim) isimli 1999 basımı kitabında bu durumu şöyle kabul eder:

"Yeni canlı kategorileri hemen hemen tüm durumlarda fosil tabakalarında belirleyici karakteristikleri zaten mevcut olarak ve bilinen atasal grupları olmaksızın çıkarlar." (6)

Yüz milyonlarca yıllık, evrim izi göstermeyen fosiller neo-Darwinizm'i geçersiz kılmaktadır

Ayrıca türler, *NG*"nin genellemesindeki gibi kademeli değişim ortaya koymamaktadır. Yüz milyonlarca yıllık doğa tarihine sahip türler, jeolojik katmanlar boyunca süreklilik gösteren bir "durağanlık" ortaya koymaktadırlar. Fosilleri bulunan ve yüz milyonlarca yıl boyunca değişmedikleri açıkça görülen; köpekbalığı, Coelacanth, karınca, semender ve daha birçok canlı türü, paleontologların durağanlığı "fosil kaydının en çarpıcı yönlerinden biri" olarak kabul etmelerine yol açmıştır. Ve bu olgu, Darwinizm'in kademeli değişim öngörüsünü boşa çıkarmış, teoriyi geçersiz kılmıştır. Jeoloji profesörü Peter G. Williamson bu gerçeği Nature dergisinde şöyle açıklamaktadır:

"Ana problem morfolojik durağanlıktır. Bir teori sadece öngörülerini kadar iyidir ve evrimsel süreçlerin kapsamlı bir açıklaması iddiasında olan geleneksel neo-Darwinizm, şimdilerde fosil kaydının en çarpıcı yönlerinden biri olarak tanınan yaygın ve uzun vadeli morfolojik durağanlığı ön görememiştir." (7)

Kısacası, *NG*"nin jeolojik katmanlar boyunca kademeli gelişim iddiası, paleontoloji biliminin gerçeklerine rağmen savunulan bir masaldan ibarettir. *NG*"nin bu masalı at serisi iddiasıyla desteklemeye çalışması ise, durumu daha da vahim bir hale sokmaktadır.

***NG*"nin at serisi hakkında okurlarından gizlediği gerçek**

At serisi, Kuzey Amerika'da ele geçirilen bazı toynaklı fosillerine dayanmaktadır. Darwinistler bu fosilleri tırnak sayısı ve diş özelliklerine göre bir seri oluşturacak şekilde dizmiş, bunu uzun yıllar Darwinizm'in kanıtı olarak savunmuşlardır. Ancak sürdürülen paleontolojik kazılar zamanla bu serideki tutarsızlıkları kesin bir şekilde ortaya çıkarmıştır. Darwinizm'e körükörüne bağlılığıyla tanınan *NG* ise bu gelişmeyi okurlarından gizleyip atın sözde evrimsel atalarının ardışık jeoloji tabakalarında izlenir olduğunu yazmakta sakınca görmemektedir.

BBC televizyonu eski bilim editörü Gordon Rattray Taylor, at serisinin Darwinizm'e kanıt oluşturmadığını şöyle ifade eder:

"Belki de Darwinizm'in en ciddi zayıflığı, paleontologların, organizmaların ikna edici filogenezlerini veya dizilerini büyük evrimsel değişimleri ortaya koyacak şekilde göstermedeki başarısızlıklarıdır.. At genellikle oluşturulmuş tek örnek olarak anılır. Ancak gerçekte Eohippus'tan Equus'a olan çizgi çok düzensizdir. Ebatlarda sürekli bir artış iddiasındadır ancak gerçek şudur ki bazı varyantlar Eohippus'tan daha küçüktür, daha büyük değil. Farklı kaynaklardan örnekler görünürde ikna edici bir dizi oluşturacak şekilde bir araya getirilebilir ancak bunların zaman içinde bu şekilde gerçekten sıralandığına dair hiçbir kanıt yoktur." (8)

Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katılımıyla yapılan toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger atın evrimi senaryosunun fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını ve atın kademeli evrimleşmesi gibi bir sürecin hiç yaşanmadığını şöyle anlatmıştır:

"Yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış dört tırnaklı, tilki büyüklüğündeki canlılardan bugünün daha büyük tek tırnaklı atına bir dizi kademeli değişim olduğunu öne süren ünlü atın evrimi örneğinin geçersiz olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Kademeli değişim yerine, her türün fosilleri bütünüyle farklı olarak ortaya çıkmakta, değişmeden kalmakta, sonra da soyu tükenmektedir. Ara formlar bilinmemektedir." (9)

Quammen'i, atın hayali evrimi serisine dahil edilen canlıların bazı durumlarda aynı dönemde, hatta bir arada yaşadıklarını gösteren bulgular da yalanlamaktadır. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri 1981 yılında gün ışığına çıkmıştır. ABD'nin Nebraska eyaletinde, bir volkan patlaması sonucu aniden lav altında kalmış ve iskeletleri günümüze kadar korunmuş binlerce canlının on milyon yıl yaşındaki fosilleri ele geçirilmiştir. Bu buluşla, evrimcilerin hayali at serisine göre ata-torun oldukları iddia edilen ve birbirinden farklı zamanlarda yaşadıkları varsayılan üç tırnaklı ve tek tırnaklı atların yanyana yaşadıkları ortaya çıkarılmıştır. Ne ilginçtir ki, bu anlattıklarımızın kaynağı *NG* dergisidir. (10)

Balınanın evrimi masalı

"Bir grup ayının doğal seleksiyonla, yaşam alanlarında giderek daha suya uyumlu hale gelmesi, giderek daha büyük ağızlar kazanmaları ve bunun balina kadar büyük bir canlıya dönüşmüş olmalarında hiçbir zorluk görmüyorum." (11)

Nehir kenarında balık avlayan ayıları seyreden Darwin, balinaların kökeni konusundaki hayalini kitabında (Türlerin Kökeni) böyle ifade etmiş ancak bu kısmı kitabının ilerleyen baskılarından çıkarmayı seçmişti. Ne var ki Darwin'i izleyen evrimciler, kendisinin sınırsız hayalgücünün göstergesi olarak kalan bu masalı, ufak tefek değişikliklerle sahiplenmekte sakınca görmediler. Ve balınanın ayıdan değil ama başka kara memelilerinden evrimleştiği masalını bilimsel bir gerçekmiş gibi anlatmaya devam edegeldiler.

Şimdi, Darwinist mitolojinin önemli temsilcilerinden *NG*'nin de farklı davranmadığı, evrim dogması uğruna savunulan bu büyük masalı evrim lehinde kanıt olarak göstermeye çalıştığı görülmektedir.

Balinalar ile bunların ataları olduğu öne sürülen kara memelileri arasında suyun korunumu, görme ve haberleşme gibi temel fizyolojik özellikler açısından büyük farklılıklar vardır. Şimdi balinalardaki tasarımı inceleyerek, evrim masalının önündeki bilimsel açmazları ele alalım:

Balinaların vücutlarındaki suyu koruyan özel tasarım

Balinalar suda yaşamalarına karşın, ihtiyaç duydukları suyu denizin tuzlu suyundan karşılamazlar. Yaşamak için tatlı suya ihtiyaç duyarlar. Bu canlıların su ihtiyaçlarını nasıl karşıladıkları tam olarak bilinmemekle birlikte ihtiyaçlarının büyük kısmını, okyanustaki suya göre yüzde otuz kadar daha az tuz içeren diğer deniz canlılarını yiyerek giderdikleri düşünülmektedir. Tatlı suyun kıt bulunduğu bu ortamda canlıların bedeninde suyun olabildiğince fazla korunması ve tüketimin olabildiğince az tutulması şeklinde kritik kısıtlamalar ortaya çıkmaktadır. Su miktarı balinalar için çok önemlidir ve bundan dolayı balinalar aynen develerde olduğu gibi terlemezler. Böbrekleri, ürenin konsantrasyonunu, balınaya su kazandıracak şekilde ayarlarlar.

Balina sütü neden yağlıdır?

Su ihtiyacına yönelik bir başka hassas ayar, dişi balınanın sütündeki yağ oranında ortaya çıkar. Anne balina yavrusunu peynir kıvamındaki çok yoğun bir sütle besler. Bu süt insan sütünden on kez daha yağlıdır. Sütün bu derece yağlı olmasının birtakım kimyasal sebepleri vardır. Yağ, yavru tarafından vücuda alındıktan sonra işlenirken yan ürün olarak su açığa çıkar. Böylece anne, en az su kaybıyla yavrusunun su ihtiyacını gidermiş olur.

Balinaların gözlerindeki tasarım

Balinaların göz tasarımında ve haberleşme sistemlerinde de kara memelerinde örneği bulunmayan, kompleks ayarlamalar mevcuttur. Kara memelilerinde toz ve darbeleri engelleyici olarak göz kapağı bulunur. Balinalarda ise gözleri farklı bir tehlikeye, derinlerdeki basınca karşı koruyan sert bir tabaka vardır. Ayrıca balinaların göz tasarımında kırılma indeksi, bir gösteri havuzunda suyun altından sıçrayan bir katil balınanın suyun seviyesinden altı metre yükseklikteki balığı mükemmel bir hassaslıkla yakalamasını mümkün kılar. Bunun yanı sıra, balınanın gözleri, kara memelilerinden farklı olarak, kafanın iki yanında bulunur, böylelikle akıntılara karşı korunmuş olur. Gözlerdeki çubuk hücreleri ile koni hücrelerinin oranındaki ayarlama sayesinde, ışığa hassasiyet renk ve diğer detaylara hassasiyete oranla fazladır. Bu

oranın yanısıra gözlerde fosfor bulunması, derin denizlerin karanlık ortamında görmelerini kolaylaştıran bir tasarımıdır.

Balinaların kullandığı matematiksel hesaplama

Balinaların yiyecek kaynakları ve birbirlerinin yerini belirlemede kullandıkları asıl algı görme değil, duymadır. Birçok balina deniz dibindeki karanlık bölgelerde bir tür doğal "sonar" sayesinde avlanır. Balinanın beyni, bilim adamlarınca henüz tam olarak anlaşılabilen bir şekilde, klik sesleri çıkarır. Objenin balınaya olan uzaklığı matematiksel bir hesaplama ile anlaşılır. Balinanın beyni, çıkardığı seslerin objeye çarpıp geri döndüğü hızı, bu iş için gerekli zamanla çarpıp ve çarpımı ikiye böler. Elde edilen sonuç, objenin kendisine uzaklığıdır. Üstelik balina ses dalgalarını, beyniyle belli bir noktaya odaklama ve bir ışık hüzmesi gibi gönderme yeteneğine de sahiptir. Geriye dönen dalgalar, hayvanın beyninde analiz edilir ve yorumlanır. Bu yorum, hayvana karşısındaki cismin biçimini, büyüklüğünü, hızını ve konumunu açıkça belli eder. Hayvanın kafatası yapısı, beyni bile tahrip edecek kadar sürekli ve şiddetli bir biçimde yaydığı ses bombardımanından korunmak için ses yalıtımlıdır. Bu canlılardaki sonik sistem inanılmaz derecede hassastır. Öyle ki Amerikan donanması teknolojisini geliştirmek için, deniz memelilerindeki sonar tasarımını taklit etmektedir . (12)

Yavru balinalara özel tasarımlar

Balinadaki mükemmel tasarımlar bunlarla sınırlı değildir. Bir yavru balinanın ağız tasarımı, annesinin memelerinin şekline öyle uygun bir şekilde tasarlanmıştır ki, yavru balina sütü hiçbir kayba uğratmaksızın ve de ağızına deniz suyu almaksızın emebilir. Ayrıca uzun dalışlar için yüklü miktarda oksijeni depolayabilen ciğerlere ve kulak zarlarını basınçtan koruyan bir tasarıma da sahiptirler.

Her biri açık bir tasarıma işaret eden bu ayarlamalar, kara memelilerinde bulunmayan, balinalara özgün ayarlamalardır. NG ise okurlarının akli bir yana bırakıp bütün bunların evrimle ortaya çıktığına inanmalarını beklemektedir. NG, balinaların bilinçli olarak tasarlandığını inkar etmekte, balinanın, günün birinde denizde yaşamaya karar veren bir kara memelisinden hiçbir bilinci olmayan, geleceği göremeyen rastlantısal mutasyon ve doğal seleksiyon mekanizmalarıyla evrimleşmesi sonucu ortaya çıktığını savunmaktadır.

Peki ama hangi mutasyon balinanın sözde atası olan memelide bir sonar meydana getirebilir? Mutasyonların etkisi ve beynin balinanın yaşamı açısından önemi göz önüne alındığında, mutasyonların beyni tahrip edip balınayı sakat ya da ölü bırakacağı açıktır. Beyin bu rastlantısal süreçte tahrip olacağı yerde, nasıl olup da ses dalgaları üreten, bunları belli noktalara odaklayabilen ve objelerin yerini matematiksel hesaplamalarla belirleyen mükemmel bir sonar kazanabilir? Hangi tesadüf, Amerikan donanmasının teknoloji geliştirme birimlerinin dahi erişemediği sonar kalitesini üretebilir? Hangi mutasyonlar bir kara memelisinin ayaklarını yüzgeçlere çevirebilir ve tonlarca ağırlığı itebilen kuyruğu meydana getirebilir?

Kuşkusuz bu sorular suyu verimli şekilde kullanmayı mümkün kılan sistemler, emzirme sistemi ve göz ve kulaklardaki basınca karşı korumalı sistemler hakkında da sorulabilir. Ancak NG'nin bu sorulara verebileceği hiçbir makul açıklama bulunmamaktadır. Bu soruların tek cevabı vardır. Balinalar bir anda eksiksiz bir şekilde yaratılmışlardır. Allah diğer bütün canlıları olduğu gibi balinaları da ihtiyaçları olan tüm sistemlerle kusursuz olarak yaratmıştır. Bir Kuran ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

""Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka Yaratıcı var mı? O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz?"" (Fatır Suresi, 3)

(National Geographic'in fantastik balina masalı iddiasına verilmiş detaylı bir cevap için bkz.

http://www.harunyahya.com/70national_geographic_sci29.php)

NG'nin embriyoloji hakkındaki yanılığı

Quammen'in NG'deki makalesinde yaptığı bir hata da, bir zamanlar "rekapütilyasyon yasası" olarak bilinen bir efsaneyi tekrarlamaktır. Rekapütilyasyon yasası, Alman bir biyolog olan Ernst Haeckel'e aittir ve Darwin de embriyoloji ile ilgili iddiasında büyük ölçüde Haeckel'den "ilham almıştır". Rekapütilyasyon yasası, canlıların embriyolojik gelişimlerinin, sözde evrimsel atalarının soyoluşları sırasında geçirdiği hayali aşamaları takip ettiğini iddia eder ve "bireyoluş soyoluşun tekrarıdır" şeklinde özetlenir.

Quammen'in bu iddiaya makalesinde yer vermesi, kendisi adına bu konudaki önemli bir bilgi eksikliğinin göstergesidir. Haeckel'in iddialarının bilimsel dayanaktan yoksun olduğuna ve sunduğu kanıtları yapay olarak ürettiğine dair itirazlar 136 yıl önce başlamış (13) , rekapütilyasyon yasasının bilimsel bir tartışma olarak sonu da en az 80 yıl kadar önce gelmiştir. (14) Neo-Darwinizm'in kurucularından George Gaylord Simpson bile, günümüzden 42 yıl önce; "Haeckel evrimsel gelişimi yanlış bir şekilde ortaya koydu. Bugün

canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansıtmadığı artık kesin olarak biliniyor" diyerek bu gerçeği kabul etmiştir. (15)

Dahası, *NG*'nin hala savunmakta sakınca görmediği rekapütilyon masalı, 1997 yılında bir İngiliz embriyoloğun ifade ettiği şekliyle "biyoloji tarihindeki en meşhur sahtekarlık"la ilgilidir. Haeckel, 1868'de yazdığı *Natürliche Schöpfungsgeschichte* (Doğal Yaratılış Tarihi) adlı kitabında yer verdiği insan, maymun ve köpek embriyosu resimlerini, kendi iddiasını destekleyecek şekilde kasıtlı olarak çarpıtmıştır.

Bu sahtekarlığın çarpıcı bir yönü, aynı zamanda Darwinist dogmatizmin "asırlık bir anıt"ını oluşturmasıdır. Yakın bir zamana kadar, ders kitapları da dahil olmak üzere, bazı Darwinist kaynaklar ya sahte çizimleri aynen kullanmaya ya da rekapütilyon masalını anlatmaya devam etmişlerdir. Harvard profesörü evrimci Stephen Jay Gould sağduyulu bir tavır göstermiş ve bu konuda bir özeleştirici getirmiştir:

"Sanırım bu çizimlerin, modern ders kitaplarının çoğunda olmasa bile önemli kısmında sürekli kullanımına yol açan düşüncesiz dolaşımın, bir yüzyıl boyunca sürmüş olması karşısında hem hayrete kapılma hem de utanma hakkına sahibiz." (16)

NG, sahte çizimleri kullanmış değildir. Ama açık bir şekilde, geçersizliği en az 80 yıl önce ortaya çıkmış olan rekapütilyon masalını hala bir Darwinizm argümanı olarak kullanmakta sakınca görmemektedir.

NG'i Stephen Jay Gould'un özeleştirisini düşünmeye davet ediyoruz.

***NG*'nin morfoloji hakkındaki yanılgıları**

Quammen, Darwin'in morfolojiyle ilgili iddialarını ele aldığı bölümde oldukça ilginç ve düşündürücü bir yaklaşım sergilemektedir. Hayvanat bahçesinin, kuşlar, maymunlar, büyük kediler, timsahlar ya da akvaryumda balıklar şeklinde organize edilmiş olmasını bir evrim kanıtı olarak yorumlamaktadır. Quammen'e göre canlıların familya, takım ve alem kategorilerinde hiyerarşik bir sistemle sınıflanabilir olmaları evrimsel bir sürecin ürünü olmalıdır.

Ancak Quammen'in hiyerarşik sınıflamayı bir evrim kanıtı olarak savunması saçmadır. Çünkü yaşam formlarının hiyerarşik olarak sınıflanabilir olması evrimcilerce ortaya atılıp sonradan doğrulanmış bir öngörü değildir. Modern sınıflama sisteminin babası olan İsveçli bilim adamı Carl Linnaeus, yoktan yaratılışa inanmış bir bilim adamıdır ve bu sınıflamanın bilinçli tasarım ürünü olduğunu kabul etmiştir. Bu da günlük gözlemlerimizle uyumlu, sağduyuya dayalı bir kabuldür. Hiyerarşik olarak sınıflanabilir olma özelliği, bilinçli tasarım ürünlerinden iyi bilinen bir özelliktir. Örneğin taşıtlar, kara, hava ve deniz taşıtları olarak sınıflandırılabilir, bunlar daha alt kategorilere ve bu alt kategoriler de daha küçük alt kategorilere ayrılabilir. Ancak bu sınıflama, sözkonusu taşıtların maddenin evrimleşmesiyle ortaya çıktıklarını göstermez.

Nitekim önde gelen evrimcilerden Mark Ridley, *New Scientist* dergisinde yayınlanan bir makalesinde, bunu şöyle ifade etmektedir:

"Türlerin hiyerarşik olarak genoslara, ailelere, ve bu şekilde başka kategorilere sınıflandırılabilir olması evrim lehinde bir argüman değildir. Herhangi bir obje grubunu, varyasyonları evrimsel olsun ya da olmasın hiyerarşik olarak sınıflamak mümkündür." (17)

Quammen'in ön yargısı

Quammen'in bu konuda yazdıkları, iddiasını desteklemekten son derece uzak olduğu gibi, ön yargılarını bilimsel kanıtlar yerine kullandığını açığa vurmaktadır:

"Bu tür sıralı benzerlikler örgüsüne -hepsi tek bir kaynaktan çıkan benzer tür kümelerin daha geniş kümeler içine yerleştirilmesine- diğer koleksiyonlarda rastlanmaz. Kaya ya da müzik aletleri ya da mücevherleri sınıflandırmaya çalıştığınızda buna denk birşey bulamazsınız. Peki neden? Çünkü kaya türleri ve mücevher tarzları, ortak atalardan türeyen kesintisiz bir soy zincirini yansıtmaz. Ancak biyolojik çeşitlilik yansıtır. Herhangi bir türle bir diğeri arasındaki ortak özelliklerin sayısı, bu iki türün ortak bir atadan ne kadar yakın bir dönemde ayrılmış olduğunu belirler."

Quammen canlılardaki hiyerarşik kategorizasyonu, ortak atadan türeyen kesintisiz bir soy zincirini yansıttığı gerekçesiyle ayrı bir yere koymaktadır. Ancak "kesintisiz evrimsel soy zinciri" ifadesi, Quammen'in Darwin'i haklı gösterme çabasında çaresiz bir "etiketleme" çabasıdır.

Yukarıda da açıklandığı gibi, canlı kategorileri arasında herhangi evrimsel bir bağın kanıtı olarak savunulabilecek hiçbir fosil kaydı bulunmamaktadır. Önde gelen evrimci paleontolog Stephen J. Gould,

"Ders kitaplarımızı süsleyen evrim ağaçları sadece dallarının uçlarında bilgi taşımaktadırlar" diyerek canlı kategorileri arasında varsayılan evrimsel bağların bilimsel kanıtlara dayanmadığını kabul etmektedir. (18)

Kısacası Quammen'in canlı kategorileri arasında olduğunu iddia ettiği "evrimsel soy zinciri"nin kaynağı, fosil kayıtları gibi bilimsel veriler değil, kendisinin dogmatik zihnidir.

Omurgalılardaki beş parmaklılık yanılması

Quammen, yarasa, insan, yunus gibi çeşitli omurgalılarda paylaşılan beş parmaklılığın ortak atadan türeyişten kaynaklandığını iddia etmektedir. Bu iddiası söz konusu canlıların ön ve arka ayaklarında temelde aynı plan bulunmasına karşın bunların birbirlerinden kolaylıkla ayrılabilir olmasına dayanmaktadır (homoloji iddiası). Elbette ki Quammen'in bu iddiası sadece modern bilimin gerçeklerinden habersiz bazı okuyucular için göz boyayıcı olabilecek bir iddiadan başka bir şey değildir. Moleküler biyoloji alanındaki gelişmeler, morfolojiye dayalı bu iddiayı kesin olarak geçersiz kılmıştır. Buna yol açan çarpıcı bir bulgu, ortak atadan kalıtımın ürünü olduğu varsayılan bu organların üretiminin, ortak değil, farklı canlılarda farklı genler tarafından kontrol ediliyor oluşudur.

Evrimci biyolog William Fix, bu bulgu karşısında beşparmaklılık hakkındaki evrimci tezin çöküşünü şöyle anlatır:

"Evrim konusunda homoloji fikrine sıkça başvuran eski ders kitaplarında, farklı hayvanların iskeletlerindeki ayakların yapısı üzerinde özellikle duruluyordu. Dolayısıyla bir insanın kolunda, bir kuşun kanatlarında ve bir yarasanın yüzgeçlerinde bulunan pentadactyl (beşparmaklı) yapı, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerine delil sayılıyordu. Eğer bu değişik yapılar, mutasyonlar ve doğal seleksiyon tarafından zaman zaman modifiye edilmiş aynı gen-kompleksi tarafından yönetiliyor olsalardı, bu teorinin de bir anlamı olacaktı. Ama ne yazık ki durum böyle değildir. Homolog organların, farklı türlerde tamamen farklı genler tarafından yönetildiği artık bilinmektedir. Ortak bir atadan gelen benzer genler üzerine kurulmuş olan homoloji kavramı çökmüş durumdadır." (19)

NG'nin körelmiş Darwinizm'i

Quammen, Darwin'in iddialarının modern bilimin bulgularıyla çürütüldüğü gerçeğini anlamamakta dikkat çekici bir ısrar göstermektedir. Bunun göstergelerinden biri de, büyük bir hurafeden ibaret olan körelmiş organlar iddiasını tekrarlamasıdır. Makalede, memelilerde erkek memesi, bazı yılanlarda arka bacak kalıntısı olduğu iddia edilen yapılar, kınkanatlarda kanat örtüsü altında yer alan ama kullanılmayan kanatlar gibi organların evrimsel bir süreçten atık olan işlevsiz organlar olduğu öne sürülmektedir. Bu iddianın sahibi Quammen bilimsel gelişmelerin ortaya koyduğu açık bir sonucu göz ardı etmektedir:

20. yüzyılın başında 180 kadar olduğu öne sürülen körelmiş organlar listesi, tıbbi araştırmalarda elde edilen bulgular karşısında yok olma noktasına gelmiştir. Apandisit, plica semilunaris gibi bir dönem körelmiş organ olarak gösterilen çok sayıda organın fonksiyonları birer birer ortaya çıkarılmıştır. (20) Zaten "bilim", bilinmeyen olanın insana bilinir olması sürecidir. Sözde körelmiş olarak kabul edilen organların fonksiyonlarının zaman içinde ortaya çıkarılması, mantıksal olarak fonksiyonu bilinmeyen son birkaç organın fonksiyonunun da yakında ortaya çıkabileceğini gösterir.

Nitekim bugün pek çok evrimci "körelmiş organlar" hikayesinin cehaletten kaynaklanan bir argüman olduğunu kabul etmiş durumdadır. Evrimci biyolog S. R. Scadding Evolutionary Theory (Evrimsel Teori) dergisinde yazdığı "Körelmiş Organlar Evrime Delil Oluşturur mu?" başlıklı makalesinde bu gerçeği şöyle ifade eder:

"Biyoloji hakkındaki) bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü... Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, "körelmiş organlar"ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum." (21)

Evrimcilerin körelmiş organlar iddiası, organlardaki herhangi bir körelmişlikten değil, kendi bakış açılarındaki körelmişlikten kaynaklanmaktadır. Herhangi bir canlının varlığı ancak onu yaratan Allah'ın varlığını kanıtlar. Cansız ve şuursuz atomların, moleküllerin biraraya gelip de duyan, koklayan, dokunan ve gören insanı meydana getirmesi ancak Allah'ın kusursuz yaratışının delilidir. Çünkü koklamayı, duymayı veya görmeyi bilmeyen atomların hissetmeyi istemeleri ve bunun için biraraya gelmeleri mümkün olamaz. Madde yığınının aynanın karşısına geçip de kendisini görmesi ya da maddenin kendi kendini tatması ve dokunması evrim mantığında bir yere oturtulamaz. Bu hisler ancak madde üstü bir yaratılış, yani Allah'ın varlığı ve kusursuz yaratışı ile açıklanabilir. Evrimcilerin bu apaçık gerçeğe rağmen kendilerini maddenin ve kör tesadüflerin eseri kabul etmeleri tamamen akıldışı, körükörüne bir inanca sahip olduklarını gösterir ki körelmiş organ iddiası da bu körükörüne bakış açısına ve ön yargıya dayalı bir iddiadır.

Evrimcilerce körelmiş olarak kabul edilen organların fonksiyonlarının anlaşılması da bunun bir delilidir. Örneğin yılanların arka bacak kalıntısı olarak gösterilen yapıların, bazı türlerde çiftleşme sırasında eşlerin birbirlerine tutunmasına yardımcı olduğu bilinmektedir. Erkek memesini evrimsel bir sürecin ürünü olarak saymak ise çarpık bir mantığa dayalıdır. Eğer erkek memesi evrimsel bir sürecin atığı ise erkekler sadece kadınlardan meydana gelen bir popülasyondan evrimleşmiş olmalı ki bu, hiçbir evrimcinin savunmayı göze alamayacağı kadar inanılmaz bir senaryodur. Quammen'in başka bir örneği olan kinkanatlılar da evrim teorisine bir dayanak oluşturmamaktadır.

Fonksiyonel kanat geliştirmeyen böcek türleri, genellikle okyanus adaları gibi kuvvetli rüzgarlara açık yaşam alanlarında görülmektedir. Kuvvetli rüzgarların estiği ve etrafı geniş su kütleleriyle çevrili bu ortamda böceklerin uçuşması bir avantaj teşkil etmemekte, hatta tehlikeli hale gelmektedir. Çünkü havada uçan böcekler rüzgarların etkisine maruz kalmakta ve etraftaki ağaçlara ya da kayalara çarparak sakatlanmakta veya ölebilmektedirler. Böylece zemine yakın bir yaşam şekline doğru eğilim ortaya çıkmış olmaktadır. Yere yakın yaşayan bir böcek popülasyonu, zamanla kanatları tam olarak gelişmeyen bireylerden oluşabilmektedir. Çünkü, uçucu böceklerin aksine, yere yakın yaşayan böceklerin kanat gelişimlerini engelleyecek mutasyonlar (eğer canlının fizyolojisini kesintiye uğratmıyorlarsa) böcek için yıkıcı olmaktan çıkabilmektedir.

Rüzgarlardan etkilenmeyen bir ortamda yaşayan, uçucu bir böceğin kanat gelişimini engelleyecek bir mutasyon bu böcek için zararlı ve hatta ölümcül olur. Çünkü normalde, beslenmek ve düşmanlarından kaçmak için kanatlarını kullanan böcek, mutasyonun etkisiyle işlevsiz kanatlara sahip olur ve yaşamını devam ettiremeyerek popülasyondan elenir.

Buna karşın rüzgarların etkili olduğu bir ortamda yaşayan ve gideceği yere kanatsız böcekler gibi ayaklarını kullanarak gitmeye zorlanan böceklerde, kanatlarında meydana gelen bir mutasyon ölümcül olmayabilir. Çünkü böcek zaten kanatlarını kullanmadığı bir yaşam şekline alışmıştır ve kanatlarının sağlam olması ya da bir mutasyonla işlevsiz hale gelmesi arasında (eğer sözkonusu mutasyon, canlının genel fizyolojisini etkilemeyen bir mutasyonsa) bir fark bulunmamaktadır. Kısacası bir mutasyon, bir böceğin kanatlarını kaybetmesine yol açan yıkıcı bir mutasyon olduğu halde, kanatların önem taşımadığı bir ortamda öldürücü olmaktan çıkabilmektedir.

Ancak böyle bir süreçten geçtiği varsayılan kinkanatlıların kesinlikle evrim delili oluşturduğu söylenemez. Evrim teorisi organların, zaman içinde daha kompleks hale gelecek şekilde evrimleştiğini öne sürmektedir. Bu iddiaya destek olarak öne sürülebilecek olan genetik değişim, canlıların DNA'sına *yeni* genetik bilgi ekleyen türden değişimler olmalıdır. Halbuki, çok açıktır ki, kinkanatlılar bu süreçte *yeni* genetik bilgi kazanmamakta, tam aksine kanat gelişimini kontrol eden genlerde genetik bilgi kaybına uğramaktadırlar.

Peki kinkanatlılarda görülmeyen bu genetik bilgi kazanımı başka herhangi bir canlıda görülmüş müdür? Kesinlikle hayır. Evrimciler değil yeni bir organın, yeni tek bir proteinin dahi rastlantısal mutasyonlarla ortaya çıkışını gösterebilmiş değildir.

Kısacası, evrim teorisi canlıların DNA'sına *yeni* genetik bilgi eklenmesiyle yeni organlar kazandıklarını iddia eder ama körelmiş organ argümanı işlev kaybı yani genetik bilgide kayıpla ilgilidir. Bu yüzden, körelmiş organlar evrim teorisine bilimsel bir dayanak sağlamamaktadır. Evrimcilerin bu iddiayı gündeme getirmekteki ısrarlarının bilimsel değil, psikolojik olan bir sebebi vardır. Materyalizme körükörüne bir bağlılık göstermeleri; yaratılış gerçeğinin apaçık delilleri karşısında körelmiş bir bakış açısı geliştirmelerine yol açmıştır. (Harun Yahya'nın, evrimcilerin körelmiş bakış açısını kapsamlı olarak çürüttüğü makalesini [buradan](#) okuyabilirsiniz)

Dr. James P. Gills, Tarpon Springs, Florida'daki St. Luke's Katarakt ve Lazer Enstitüsü'nün kurucusu, yaratılışçı bir bilim adamıdır. Dünyaca ünlü bir oftalmolojist (Göz hastalıkları uzmanı) olan Gills, "*Darwinism Under the Microscope* (Darwinizm Mikroskop Altında)" isimli kitabında evrimi tümüyle geçersiz kılan birçok yaratılış delilini verir ve bilim adamlarının hala evrimde ısrar etmesinin, kendilerinin kör tesadüflerin ürünü olduklarını düşünmelerinin manevi kataraktlardan başka bir sebebe dayanmadığını yazar. (22)

Antibiyotik bağışıklığını ve DDT'ye karşı direnci evrim kanıtı zannetme yanılığı

NG makalesinde, bakterilerin antibiyotik direnci ile böceklerin DDT gibi böcek öldürücü ilaçlara karşı bağışıklıklığı evrim kanıtı olarak gösterilmek istenmektedir. Quammen mikropların ilaçlara karşı görünürde geliştirdiği bağışıklık konusunda "Darwin'in kuramını, düşmanımız mikroplar arasındaki bu zorunlu dönüşüm sürecinden daha iyi ya da dolaysız destekleyen bir kanıt yok" diyecek kadar iddialı bir çıkış yapmaktadır.

Ancak bakteri bağışıklığını evrim kanıtı olarak gören Quammen'in heyecanı tamamen yersizdir. Aşağıda bu iki olgunun neden Darwinizm'e kanıt oluşturmadığı açıklanmaktadır.

Mikroorganizmalara karşı kullanılan "öldürücü moleküller" olan antibiyotiklerin ilki, 1928 yılında Alexander Fleming tarafından keşfedilen penisilindir. Fleming, küf mantarının (mold), Staphylococcus bakterisini öldüren bir molekül ürettiğini keşfetmiş ve bundan sonra mikro organizmalardan alınan antibiyotikler çeşitli bakterilere karşı kullanılır olmuştur. İlk başta kesin sonuçlar alınmış görüldüyse de, bir zaman sonra bir gerçek ortaya çıkmıştır: Bakteriler antibiyotiklere karşı zamanla bağışıklık kazanmaktadırlar. Antibiyotiğe maruz kalan bakterilerin büyük kısmı ölmekte, ama bazıları bu antibiyotikten etkilenmedikleri gibi hızla çoğalarak tüm popülasyonu oluşturur hale gelmektedirler. Böylece bakteri popülasyonunun tamamı, antibiyotiğe dirençli hale gelmektedir.

Ancak burada bakterilerin mutasyonlarla gelişmesi söz konusu değildir, çünkü bakteriler söz konusu özelliklere antibiyotiklere maruz kalmadan önce de sahiptirler. Scientific American dergisi, evrimci bir yayın olmasına karşın, Mart 1998 sayısında bu konudaki gerçekleri şöyle kabul etmiştir:

"Çok sayıda bakteri, daha ticari antibiyotikler kullanılmaya başlamadan önce de direnç genlerine sahipti. Bilim adamları bu genlerin neden evrimleştiklerini ve varlıklarını sürdürdüklerini kesinlikle bilmiyorlar." (23)

Böceklerin DDT gibi zehirlere karşı görünürde direnç geliştirmesi de aynı şekilde gerçekleşir ve yine aynı şekilde bir evrim kanıtı değildir.

Önde gelen evrimci biyologlardan Francisco Ayala; "böcek zehirlerinin en kapsamlı türlerine karşı gösterilen bağışıklık, bu insan-yapımı maddelerin böceklere uygulandığında, o böcek türünün çeşitli genetik varyasyonlarında açıkça vardı" diyerek bu gerçeği kabul eder. (24)

(Bu konuda en detaylı çalışmaları yapan isimlerden biri, İsraili biyofizikçi Dr. Lee Spetner'dir. Spetner, 1997 yılında yayınlanan *Not By Chance* adlı kitabında, bakteri bağışıklığının iki farklı mekanizma ile sağlandığını, ama bunların ikisinin de evrim teorisine hiç bir kanıt oluşturmadığını göstermiştir. Bu konuda daha detaylı bilgi için bkz. http://www.darwinizminsonu.com/embriyoloji_01.html ve http://www.darwinizminsonu.com/embriyoloji_02.html)

NG makalesinde, bakteri ve böceklerdeki direncin yanısıra aktarılan bir başka sözde kanıt, genetik benzerliklerle ilgilidir.

Evrimin gözlemlenebildiği aldatmacası

NG, evrime doğada ve laboratuvarda fiilen tanık olunabildiğini iddia etmektedir. Ancak bu, fantastik olduğu kadar dayanaksız bir iddiadır. *New Scientist* dergisinin 14 Haziran 2003 tarihli sayısında yayınlanan "Yeni Türler Nasıl Oluşur?" (How Are New Species Formed?) başlıklı makalede George Turner şu önemli "itiraf"ta bulunmuştur:

"Çok değil yakın zaman önce, türlerin nasıl oluştuğunu bildiğimizi sanıyorduk. İşlemin hemen her zaman popülasyonların tamamen izole olmalarıyla başladığına inanıyorduk. Genellikle popülasyonun ciddi bir "genetik darboğaz"dan geçmesinden sonra meydana geliyordu; (örneğin) hamile bir dişinin uzak bir adaya sürüklenmesinden ve onun yavrularının birbirleri ile çiftleşmesinden sonra olabileceği gibi. Bu "kurucu etki"nin güzelliği, laboratuvarında test edilebilir olmasıydı. Gerçekte, açıkçası tutmadı. Biyologların tüm çabalarına rağmen, hiç kimse, kurucu bir popülasyondan yeni bir tür yaratmanın yanına bile yaklaşmadı. Dahası, bildiğimiz kadarıyla, insanların az sayılarda organizmayı yabancı ortamlara salmaları sonucunda hiçbir yeni tür oluşmadı." (25)

Görüldüğü gibi, evrimciler aslında türlerin nasıl oluştuğunu bilmemektedirler. Yani Quammen'in evrime fiilen tanık olma iddiası, aslı olmayan bir iddiadan ibarettir. Bu iddiasına Grant çifti tarafından Galapagos ispinozlarının gaga boyu üzerinde uzun yıllar yapılan çalışmaları dayanak göstermesi ise, varyasyonları Darwinizm kanıtı olarak çarpıtma çabasının bir sonucudur. (Daha fazla bilgi için bkz. <http://www.harunyahya.org/evrim/uba/uba05.html>)

Sonuç:

Görüldüğü gibi Darwin yanılmıştır. Ve *National Geographic*'in "Darwin yanıldı mı?" sorusunu sorması, aslında "Freud yanıldı mı?" ya da "Marx yanıldı mı?" sorusunu sormak kadar saçmadır. Çünkü Darwinizm de, Freudizm ve Marxizm gibi ömrünü tamamlamış bir teoridir. *National Geographic* dergisini artık bu demode masalın savuncululuğunu yapmaktan vazgeçmeye yaşamın gerçek kökeninin yaratılış olduğunu kabullenmeye davet ediyoruz.

Bunun için NG'nin yapması gereken şey, ön yargılarını bir yana bırakıp Darwinizm'i bir dogma olarak benimsemekten vazgeçip bu teoriyi geçersiz kılan bilimsel kanıtlarla yüzleşmektir. Özellikle son kırk yılda

elde edilen bulgular, Darwinizm'in temelindeki naturalist felsefenin geçersizliğini kesin olarak ortaya koymuştur. NG dergisi bu yüzleşmeyi yaptığı takdirde yaşamın organize kompleksliği ile dayandığı genetik bilginin bilinçli tasarıma işaret ettiğini, yani yaşamın tesadüfler ve doğa olayları ile kendiliğinden evrimleşmediğini, "yaratıldığını" görecektir.

NG -ve diğer tüm Darwinistler- bugüne kadar bu yüzleşmeden kaçınmış ve bundan teorilerinin problemlerini örtbas etmede bir yöntem olarak faydalanmış olabilirler. Ancak bundan böyle bu kaçınmanın teorilerini ayakta tutma adına bir fayda sağlamayacağını bilincinde olmalıdırlar. Çünkü, bilim dünyasında, bu örtbas döneminin artık sona erdiğini haber veren çok önemli bir gelişme yaşanmaktadır.

ABD'de son on yıldır yaygınlaşan bilinçli tasarım hareketi, Darwinizm'in dogmalarını birer birer deşifre etmesiyle geniş bir ilginin odağı olmaktadır. Bu hareketin fikri dayanağı, "Bilinçli Tasarım Teorisi"dir. Söz konusu teori, "yükü miktarda bilgi barındıran, kompleks biyolojik yapıların ancak bilinç kaynaklı sebeplerle açıklanabilir olduğunu ve biyoloji alanında bu bilinçli sebeplerin ampirik olarak incelenebilir olduğunu" savunmaktadır. (26)

Bilinçli tasarım hareketinin, çok önemli kültürel değişimlerin dinamiğini oluşturabileceğinin bir göstergesi, ders kitaplarında yıllardır Darwinizm kanıtı olarak okutulan delillerin, gerçekte mitoloji, göz boyama, yanlışlıklar ve hatta sahtekarlıklardan ibaret olduğunu yaygın ve etkili olarak ortaya koymasıdır. Hareketin lideri California Berkeley Üniversitesi profesörü Phillip E. Johnson, "bu teorinin yıkılışının 21. yüzyılda mutlaka gerçekleşeceğini" vurgulamaktadır. (27)

Burada, Darwinizm'i kritik incelemeden koruma politikasını ısrarla sürdürmenin NG'ye zararlarını hatırlatmak da faydalı olacaktır. Hatırlanacağı üzere NG, Çin'de ele geçirilen Archaeoraptor fosilini, hakemli bilim dergilerinde tanıtılmasını beklemeksizin, dünyaya kuşların dinozorlardan evrimleştiğinin kesin kanıtı olarak duyurmuştu. Ancak daha sonra, fosilin gerçekte bir kayıp halkayı temsil etmediği, Çinli bir köylü tarafından "üretilmiş" sahte bir fosil olduğu anlaşılmıştı. (28) NG, Darwinizm'e olan körükörüne bağlılığı yüzünden bu fosili bilim dışı yöntemlerle "kanıt" olarak kucaklamakta sakınca görmemiş, ama sonunda kendisini "modern paleontolojinin en büyük utancı"nın (29) içinde bulmuştu.

Ünlü kuş bilimci Dr. Storrs Olson'a göre; "National Geographic, uzun zamandır sansasyonel, desteksiz ve tabloid habercilik yaparak seviyesini düşürmüş durumda"ydı. (30)

NG'nin "Darwin yanıldı mı" başlıklı makalesinde, en az 80 yıl önce ölmüş olan rekapütilyasyon iddiasının evrim kanıtı olarak sunulması, bilimin gerektirdiği ciddiyetten yoksun, "desteksiz ve tabloid habercilik" anlayışının devam ettiğini göstermektedir. NG akılcı hareket etmemektedir. Bu anlayışın devamı Darwinizm'e destek sağlamamakta, aksine NG'nin giderek daha belirgin hale gelen dogmatizmini belgelemektedir.

NG'yi bu noktalar üzerinde düşünmeye ve yaşamın gerçek kökeninin yaratılış olduğunu kabullenmeye davet ediyoruz.

Hiç şüphesiz, yerde, gökte ve ikisi arasında olan tüm canlıların Rabbi, Yüce Allah'tır. Allah bir Kuran ayetinde şöyle bildirmektedir:

"Sizin ilahınız tek bir ilahdır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman"dır, Rahim"dir (bağışlayan ve esirgeyendir)." (Bakara Suresi, 163)

1- Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 528

2- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

3- Michael Behe, Darwin's Black Box, 1996

4- Biyocoğrafya alanındaki evrimci tezlerin incelemesi hakkında daha fazla bilgi için bkz. Walter J. Remine., "The Biotic Message: Evolution Versus Message Theory", Saint Paul Science; 1st ed edition, 1993. 538 sayfa

5- G. Nelson, N. Platnick, Systematics and Biogeography:Cladistics and Vicariance, Columbia University Press, 1981, s. 223

6- Fossils and Evolution, Dr TS Kemp - Curator of Zoological Collections, Oxford University, Oxford Uni Press, p246, 1999

7- Williamson, Peter G. [Assistant Professor of Geology, Harvard University], "Morphological stasis and developmental constraint: real problems for neo-Darwinism," Nature, Vol. 294, 19 November 1981, p.214; Stephen E. Jones, <http://members.iinet.net.au/~sejones/>

8- Gordon Rattray Taylor, "The Great Evolution Mystery", Abacus, Sphere Books, Londra, 1984, New York, Harper & Row, 1983, sf. 230

9- Boyce Rensberger, Houston Chronicle, 5 Kasım 1980, Bölüm 4, s. 15.

10- Voorhies M.R., "Ancient Ashfall Creates a Pompei of Prehistoric Animals," NG, Vol. 159, No. 1, January 1981, ss.67-68,74 ; "Horse Find Defies Evolution" Creation Ex Nihilo 5(3):15, January 1983, <http://www.answersingenesis.org/docs/3723.asp>

11- Charles Darwin, On the Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s.184.

- 12- Spotting Mines with Dolphin Sonar, ScienceNow 1998:2 <http://harunyahya.net/V2/Lang/tr/Pg/WorkDetail/Number/964>
- 13- L. Rutimeyer, "Referate," Archiv fur Anthropologie, 1868
- 14- Keith S. Thompson, "Ontogeny and Phylogeny Recapitulated", American Scientist, cilt 76, Mayıs / Haziran 1988, s. 273
- 15- G. G. Simpson, W. Beck, An Introduction to Biology, New York, Harcourt Brace and World, 1965, s. 241
- 16- Stephen Jay Gould, "Abscheulich! - Atrocious! - the precursor to the theory of natural selection", Natural History, Mart 2000, sf. 45
- 17- Mark Ridley, "Who Doubts Evolution?" New Scientist, volcilt. 90 (25 Haziran 1981), sf. 832
- 18- Gould S.J, "Evolution"s Erratic Pace", Natural History, May 1977, p13ss. 13-14
- 19- Fix, William, The Bone Peddlers: SellingNG Evolution (New York: Macmillan PublishingNG Co., 1984), s. 189
- 20- Bergman, J. and Howe, G., Vestigial Organs are Fully Functional, CRS Books, Terre Haute, IN, 1990.
- 21- S. R. ScaddingNG, "Do "Vestigial Organs" Provide Evidence for Evolution?", Evolutionary Theory, Cilt 5, Mayıs 1981, s. 173
- 22- James P. Gills and TomWoodwardThomas Woodward, editors, "Darwinism Under the Microscope", Charisma House, 2002, sf. 39
- 23- Stuart B. Levy, "The ChallaNGe Challenge of Antibiotic Resistance, Scientific American, Mart 1998, s. 35
- 24- Francisco J. Ayala, "The Mechanisms of Evolution", Scientific American, cilt 239, Eylül 1978, s. 64
- 25- George Turner, "How Are New Species Formed?", New Scientist, June 14 Haziran, 2003, s. 36
- 26- <http://www.arn.org> , <http://www.discovery.org/csc/>
- 27- Phillip E. Johnson, "Mothballed Science, Touchstone Magazine, December 2003
- 28- Archaeoraptor sahtekarlığı hakkında bkz. http://www.harunyahya.org/evrim/hy_20_soruda_evrin/20soru2.html
- 29- Tim Friend, "The "missing link" fossil that wasn't", USA Today, 02/01/2000
- 30- National Geographic'e Açık Mektup, Storrs L.Olson (Smitsonian Institution, Ulusal Doğal Tarih Müzesi, Kuş Müzesi Müdürü) Tim Friend, "Dinosaur-bird link smashed in fossil flap", USA Today, 01/25/00

<https://www.harunyahya.info/makaleler/national-geographicin-darwin-yanilgisi-88515>